

“Sol Cephe” Seçim Bildirgesinin Eleştirisi

İçeriği Yazan: [Mehmet ÇAĞIRICI](#) [1] Zaman: Cum, 31/01/2014 - 17:51

Yazar Bloğuna Ekle: Yazarlar Bloğunda Görünmesin

15 Aralık 2013 tarihinde Ankara’da kurulan Sol Cephe’den nihayet yeni haberler gelmeye başladı. Türkiye’nin değişik il ve ilçelerinde örgütlenmeye başlayan “Sol Cephe”, en son olarak yaklaşan Mart yerel seçimleri için bir seçim bildirgesi yayınladı.

Sol Cephe’nin Seçim Bildirgesi, Türkiye siyasetinin son durumunun kısa bir analiziyle başlıyor. Bildirge, seçmenlere oylarını verirken adaylarda ne gibi kriterler aramaları gerektiğine dair 7 maddelik öneriler içeriyor. Analiz şöyle:

“Türkiye bir yandan yerel seçimlere gidiyor, bir yandan da siyasi tarihinde görülmediği kadar çürüme ve çözülme yaşıyor. Gerici ve yağmaya dayalı bir rejimin kurucu iktidar bloğu kendi içinde savaşıırken, devlet çözülüyor ve tüm aktörler bütün kirlilikleri ile deşifre oluyor. Yerel seçimlerin bu koşullarda düzen siyasetinin sorunlarını çözmesi imkânsız gözüküyor.”

Analizde “Gerici ve yağmaya dayalı bir rejimin kurucu iktidar bloğu” olarak adlandırılanlar, tahmin edilebileceği gibi, AKP ve F. Gülen cemaatidir. Bu analizde de işaret edildiği gibi, bu iki eski iktidar ortağın, kendi aralarında savaştığı **doğrudur**; fakat bu analizdeki “devlet çözülüyor” tespiti **çok yanlıştır**.

Çözülen devlet değil, 11 yıllık AKP iktidarındır. Ayrıca hiçbir ülkede, hiçbir koşul altında yerel seçimler “düzen siyasetinin sorunlarını” tam anlamıyla çözemez. Bu beklenti, çok büyük bir beklentidir! Aslında bildirmede geçen ve yerel seçimler bağlamında kullanılan “**Düzen Siyaseti**” kavramı, çok muğlak ve belirsizdir! Burada doğru olarak kullanılması gereken kavram; **yerel siyasettir**. Yerel seçimler, adı üstünde yerel, yani sadece belediye, muhtarlık vs. gibi kentsel sorunları çözebilen bir **yerel** siyaset alanıdır. Böyle bir **yerel siyasi alandan** ülkenin **merkezi** yani **bütün devletin** sorunlarını çözmesini beklemek, cahillik değilse bile **safliktır**.

Sol Cephe’nin Seçim Bildirgesi’nin ikinci paragrafı, Sol Cephe’nin kuruluşunu anlatıyor. Bildirgenin üçüncü paragrafında ise kendisini “çok sayıda farklı partilere oy veren örgütsüz insanı kapsayarak” büyüyen bir “Halk Hareketi” olarak tanımlayan Sol Cephe; “Böyle bir halk hareketinin yerel seçimlerde bağımsız veya çeşitli partilerin adaylarını desteklemesinin dağıtıcı olacağı” argümanı ile somut olarak ta hiçbir adayı destekleme çağrısı yapmadığını, sadece seçmenlerin oy kullanırken nelere dikkat etmesi gerektiğine dair 7 maddeden oluşan kriterler yayınladığını ifade etmektedir. Bu seçim kriterleri, **özetle** şöyledir:

1. Halkımızın oy vereceği belediye başkanı adayları kesinlikle **piyasa karşıtı** olmalıdır.
2. Piyasa karşıtı bir adayın **geçmiş** toplumculuğunun en iyi kanıtıdır.
3. Halkımızın oy vereceği belediye başkan adayları **emek dostu olduğunu kanıtlamış** olmalıdır.
4. Oy vereceğimiz adaylar kesinlikle **din tacirleri olmamalıdır**.
5. Oy vereceğimiz belediye başkanı adayları; kadınların, gençlerin, Alevilerin, azınlıkların, farklı cinsel yönelimi olanların, **farklı kültürlerin haklarına saygılı olmalı**, onların **özgürlüklerini** korumalıdır.
6. AKP’nin yarattığı emek cehenneminin bir yanı da **Kürt emekçilerin uğradığı ayrımcılıktır**. İnşaat işçisi, tarım emekçisi, göçmen işçi şeklinde zaten zor koşullarda ve **ağır bir sömürü**

altında yaşayan Kürt işçiler bir de **şoven bir baskı altında kalmışlardır**. Halkımız belediye seçimlerinde şovenliğe ve milliyetçi duyguların yarattığı düşmanlığa geçit vermemelidir. Aksine oy vereceğimiz belediye başkan adayları Kürtlerin kültürel değerlerine özgürlük tanımalıdır.

7. Halkımızın oy vereceği belediye başkan adayı, emperyalizme karşı olmalı, bu ülkenin egemenliği ve bağımsızlığının sağlanabileceğine ilişkin umut beslemelidir."

Aslında bildirgenin **ilk dört maddesini** tek bir cümlede şöyle de ifade edebiliriz: **“Din istismarı yapmayan, geçmişinde piyasa karşıtı ve emek dostu olduğunu kanıtlayan sosyalist veya komünist adaylara oy verin!”**

Bu dört kıtas içinde benim eleştirdiğim tek nokta, **piyasa karşıtlığıdır!**

Bence, piyasa olmadan **hiçbir** ekonomik sistem sağlıklı yürümez. Hatta **bilimsel** açıdan toplumsal sistem ister kapitalizm olsun, ister sosyalizm; **piyasa**, ekonomik yaşamın olmazsa olmazıdır! Çünkü **piyasa**; bir kapitalist veya sosyalist ekonomik düzenin üretiminin gerçek ihtiyaçlarına göre işgücü, enerji, ara ve hammadde vs. tedarikinde ve de üretilen mal ve hizmetlerin toplumun sürekli değişen tüketim ihtiyaçlarının yerinde ve zamanında giderilmesinde en doğal, en mantıklı, en esnek ve en çabuk işleyen **bir dağıtım mekanizmasıdır**. Ayrıca **piyasa**, insanoğlu çalışıp ürettiği **bireysel** emeğin **toplumsal** emekle **bütünleşip birikme sürecini de** “değer yasası” temelinde **adil** olarak gerçekleştiren bir **değişim(ticaret)** alanıdır.

Bilindiği gibi, 74 yıllık dünyanın ilk sosyalist devrimini yapan SSCB ve II. Dünya Savaşı sonrası SSCB ile aynı sisteme geçen Doğu Avrupa’daki bir dizi Varşova Paktı ülkelerindeki reel sosyalist sistem, 20.yy’ın son çeyreğinde **iflas** etmiştir. Reel sosyalizmin çöküşüne **neden olan iki temel yanlışlıktan** birisi, bu ülkelerde **demokrasinin yeterince geliştirilememesi** ise diğer bir önemli nedeni de **piyasa karşıtlığıdır!**

Sosyalizmde demokrasi ve piyasa karşıtlığının ideolojik karşılığı, **Stalinciliktir**. **Stalinciliğin** diktacı bir yönetim tarzıyla ve piyasa düşmanlığı ile kurmaya çalıştığı sosyalist sistem, artık iflas etmiştir. Bu sistem Avrupa ve SSCB’de 300 milyon emekçiyi **sosyalist fikirlerden soğutmuştur**. SSCB’de ve Doğu Avrupa’daki reel sosyalist ekonomiler, **piyasa** mekanizması **olmadığı** içindir ki ekonomileri ve üretimleri zamanla verimsizleşerek, kapitalizmle olan ekonomik yarışı kaybettiler ve sonunda çöktüler. Bu ülkelerdeki yetersiz veya hiçbir demokratik hakka sahip olmayan emekçiler ve halk ta sosyalist devrimlerin başlangıcında sahip oldukları devrimci coşkuyu da zamanla kaybederek Stalinci sosyalizme sahip çıkmadıkları gibi, bizzat bu çöküşü hızlandırdılar.

Sosyalizm tarihinde ilk defa Çin Halk Cumhuriyeti, deneme-yanılma yöntemiyle piyasanın eksikliğinin Sovyet tipi reel sosyalizmin en büyük hatası olduğunu anlayarak, kendi sosyalist sistemini buna göre yeniden düzenledi. Çin sosyalizmi 1990’lı yılların başından itibaren **piyasacı sosyalist üretim tarzı** ile bugün dünyanın **ikinci ekonomik gücü** haline geldi.

Şimdi hep birlikte düşünelim: Ülkemizde örgütsüz halk kitlelerini “sol değerler” etrafında birleştirmeyi amaçlayan “Sol Cephe”; önümüzdeki yerel seçimde seçmene, belediye başkan adaylarını veya belediye meclis üyesi adaylarını veya muhtar adaylarını seçmeleri için onların **“Stalinci”** olup olmadığına bakmalarını öneriyor. En az 5-6 bin yıl süren bir insanlık tarihi sürecinde trilyonlarca kez deneyimlerle kendini **sağlam bir ekonomik dağıtım mekanizması** ve **adil ticari değişim alanı** olarak kanıtlamış olan **piyasaya**, **“karşı olmak fikri”**; daha yakın tarihte Rusya ve Doğu Avrupa’da çürümüş ve iflas etmiş olmasına rağmen, ülkemizde hâlâ bazı solcuların piyasaya karşı mücadele vermeye kalkışmaları; akla zıyan bir siyasi durumdur.

Eğer burada “Piyasa Karşıtı” ifadesiyle kast edilen sorun; kent dönüşümlerinde veya planlamalarında, belediyelerin imar politikalarında vs. **rantiyecilik** ise bunun piyasa ile doğrudan hiçbir ilgisi yoktur. **Rantiyeciliğin** özü; **kapitalist** bir sistemde kent ve yerleşim yerlerinde doğa ve çevre için büyük önem taşıyan veya tarihi ve kültürel değerlere sahip arsa, arazi, mekan vs. gibi objelerin salt **rant ve kâr uğruna** feda edilmesidir. Çünkü bu objeler, kapitalizmde büyük ve iktidara yakın sermaye tarafından kişisel zenginleşme aracı olarak **istismar** edilmektedir. Sorun **piyasada değil**, **sermayenin** üretim araçlarındaki veya taşınmazlardaki **özel mülkiyet ayrıcalığındadır!** Sermaye, bu ayrıcalığı sayesinde hem iktidarla iyi ilişki içinde olabilmekte hem de piyasaya **egemen** olarak bu

işten büyük **kâr** ve rant sağlayabilmektedir. Bu durumda sorunun çözümü; kamu elinde olan doğa, çevre, tarihi kültür açısından değerli olan tüm objelerin **özelleştirilmelerinin önlenmesi** ve özel olanların da mutlaka **kamulaştırılmasıdır**. Bu işlemi de ancak Ankara’daki merkezi iktidar yapabilir.

Ülkemizde Anayasamızın 63. Maddesi “**“Tarih, kültür ve tabiat varlıklarının korunması”** nı merkezi devlet ve yerel yöneticilerine **emretmektedir**. Fakat pratikte ülkemizde egemen olan **neoliberal** vahşi kapitalizm nedeniyle, birçok konuda da olduğu gibi, bu anayasal hükme pek fazla uyulmaktadırlar. Üçte ikisi demokratikleşme doğrultusunda değiştirildiği halde 1982 Anayasasının hâlâ “Darbe Anayasası” olarak **itibarsızlaştırılması**, boşuna değildir! İster merkezi ister yerel olsun anayasamızın bu hükmüne uymayan bütün siyasetçiler, esasında **anayasal suç** işlemektedirler.

Sol Cephe’nin Seçim Bildirgesinin 5. Kriteri, “...kadınların, gençlerin, Alevilerin, azınlıkların, farklı cinsel yönelimi olanların, farklı kültürlerin haklarına saygılı olmalı” derken adı geçen grupların hangi “**haklarından**” bahsettiği açık ve net değildir. Çünkü bir demokratik ülkede siyasi ve hukuki haklar; cinsiyet, dini inanç, etnik köken vs. ayrımı yapmadan **herkese eşit** dağıtılmıştır. Bir yerel yöneticiden de beklenen, hak sahiplerine “**eşit işlem**” yapmasıdır! Yani talep edilmesi gereken; hangi nedenle olursa olsun, **ayrımcılık yapmamaktır!**

Nitekim Sol Cephe’nin Seçim Bildirgesinin 6. Kriteri “**Kürt emekçilerin uğradığı ayrımcılıktır**” derken, yani bizzat kendisi ayrımcılığa karşı çıkarken **ayrımcılık yapmaktadır**. Çünkü bu iddiasının hiçbir kanıtı yoktur. Ülkemizde 12 Eylül 1980 faşist askeri rejimin getirdiği ve geçici olarak uygulanan **Kürtçeyi yasaklamasının dışında** artık Kürt kökenli yurttaşlara karşı kültürel hakları dâhil hiçbir ayrımcılık yapılmamaktadır.

Kürt kökenli yurttaşlarımızın “**İnşaat işçisi, tarım emekçisi, göçmen işçi şeklinde zaten zor koşullarda ve ağır bir sömürü altında yaşamalarının**” da gerçek nedeni; onların **Kürt kökenli olmalarından kaynaklanmıyor**. Ülkemizde yoğunlukla Kürt kökenli yurttaşlarımızın yaşadığı bölgelerde daha hâlâ tarihten kalma, toprak ağalığına, aşiret ve cemaat düzenine dayanan **feodal ilişkilerin egemen olması, bu sorunun asıl nedenidir**. Bu bölgelerde **topraksız** yoksul köylülerin tek yapabildikleri iş, hayvancılık ve tarım işleri ise çalışmak için seçenekleri ise ya toprak ağalarının yanında “**maraba**” olmak, ya da büyük kentlere göç ederek, inşaatta veya Çarşamba, Çukurova, Menderes ovalarında vs. tarım işçiliği yapmaktır. Bu sorunun çözümünü de yine yerel yöneticilerden beklemek; en hafif tabiriyle **safıktır**. Çünkü sorunun çözümü, **demokratik bir toprak reformundan** geçmektedir. Ne yazık ki belediyelerin ve muhtarların toprak reformu yapma yetkileri ve kudretleri yoktur!

Sol Cephe’nin Seçim Bildirgesinin 6. Kriteri “**Kürtlerin kültürel değerlerine özgürlük tanınmalıdır**” derken bile **ayrımcılık yapmaktadır**. Neden sadece Kürt kökenli yurttaşların kültürel değerlerine özgürlük? Türk ulusunu oluşturan bir diziden fazla farklı kültür ve etnik kökenden gelen Çerkesler, Arnavutlar, Araplar, Ermeniler, Gürcüler vs. gibi Türk vatandaşlarının da kültürel hakları yok mudur? Hem yerel yöneticilerin ne haddinde ne de yetkisinde “**kültürel değerlerine özgürlük tanımak**” vardır. Çünkü bunlar vatandaşlarımızın kültürel hakları olarak **anayasal** haklardır. Yapılması gereken, kültürel değer ve hakların **anayasal güvence** altına alınmasıdır! Öyle ki hiçbir geçici hükümet, yasal düzenlemelerle bu anayasal kültürel hak ve değerlere zarar veremesinler. Kısaca bu görev de yerel yöneticilerin değil, merkezi siyasetçilerin görevidir.

Sol Cephe Seçim Bildirgesinde destekleyebileceğim tek bir madde varsa ki var; o da 7. Maddedeki “**antiemperyalist**” tavidir. Ancak burada da adaylardan “**bu ülkenin egemenliği ve bağımsızlığının sağlanabileceğine ilişkin umut beslemelidir**” ifadesiyle adaylardan beklenenin sadece “umut” oluşu bir **acizlik** ifadesidir. Oysa günümüzde ülkemizde yaşanan ağır koşullar nedeniyle sadece “umutlu” olmakla asla yetinilemez; buna ilaveten kararlı, cesur ve fedakârca emperyalizme ve yerli işbirlikçilerine karşı mücadele edilmesi, ülkemizin ulusal bağımsızlık ve kurtuluş için kaçınılmazdır!

Sol Cephe’nin kuruluş toplantısında Sol Cephe’nin fikir babası olarak geçen Kemal Okuyan, “**AKP’yi köşeye sıkıştıran güç, Sol Cephe olmalıdır!**” demesine rağmen, Sol Cephe Seçim Bildirgesinde bu bağlamda pek fazla şey söylenmemekte, hatta hiçbir öneri yapılmamaktadır. Oysa AKP iktidarı sallanmaktadır. AKP’nin iktidarına okkalı bir darbe de yerel seçimde vurmak çok önemlidir. Buna karşılık Seçim Bildirgesi, “**Stalinci**” adayları **seçtirme çabasındadır**. Bu gayretleriyle bildirge

aslında, TKP 'li Metin Çulhaoğlu'nun kuruluş toplantısında ifade ettiği "**Sol Cephenin hedefinin sosyalizm**" olduğunun pratikte uygulanmasıdır. Demek ki Sol Cephenin gerçekleştirmeye çalıştığı, **Stalinci Sosyalizmdir!**

Sol Cephe'den ülkenin içinde bulunduğu **kritik** duruma bir çıkış yolu ümit ederek Sol Cephe'nin kuruluş toplantısına katılan Saygı değer CHP milletvekilleri Sayın Emine Ülkü Tarhan ve Sayın İlhan Cihaner, bu bildirgeyi okuduklarında, eminim ki bildirinin siyasi ve hukuki fukaralığı ve saflığı nedeniyle hayal kırıklığı yaşayacaklardır.

Fakat Sol Cephe'nin Seçim Bildirgesiyle asıl büyük hayal kırıklığını, öyle sanıyorum ki, CHP İzmir Milletvekili Sayın Oğuz Oyan yaşayacaktır. Çünkü kendisinin Sol Cephe kuruluşundan en çok "**Kürt siyasetinin tabiiyetinin engellenmesi**" yönünde bir **beklentisi vardı. Sol Cephe'nin** Seçim bildirisi, bu yönde hiçbir girişimde bulunmadığı gibi, tam tersine o eski **etnik** eksenli "**Kürtçü**" jargonu kullanmaya devam ediyor

Evet, ülkemiz her geçen gün biraz daha derin bir siyasi, hukuki, mali, ekonomik ve toplumsal krize doğru, freni patlamış bir kamyon gibi, hızla yuvarlanmaktadır.

Çıkış yolu; **sağ sol ayrımı yapmadan**, her türlü ideolojik ve siyasi düşünce farklılıklarını bir taraf bırakarak **Atatürkçülük** temelinde **ulusal birliği ve bütünlüğü** sağlamaktan geçiyor. Önümüzdeki Mart yerel seçimleri, hem emperyalizme ve onun işbirlikçilerine ağır bir siyasi darbe vurmak bakımından hem de **ulusal birliği ve bütünlüğü** sağlamak açısından **tarihi bir fırsat** sunuyor.

Görünen o ki Sol Cephe'nin böyle bir fırsattan haberi yok. Olsa da onu görmek bile istemiyor. Çünkü Sol Cephe'yi kuranların asıl derdi; **vatanımızın esenliği ve selameti** değil, kendi partisini yani TKP 'yi ve onun ideolojisi olan **Stalin'ciliği** "Sol Cephe" üzerinden güçlendirmektir. Sol Cephe'nin Seçim Bildirgesi de bu amacın çok açık bir **belgesidir**.

Yaşasın **Tam Bağımsız ve Gerçekten Demokratik** Türkiye!

Mehmet ÇAĞIRICI

mehmet.cagirici@politikadergisi.com

Yorumlar

- [İç Siyasa](#) [2]

Kaynak URL (19/04/2024 - 10:43 tarihinde yazdırıldı):

<https://politikadergisi.com/makale/%E2%80%9Csol-cephe%E2%80%9D-secim-bildirgesinin-elestirisi>

Bağlantılar:

[1] <https://politikadergisi.com/pd-uye/mehmet-cagirici>

[2] <https://politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/ic-siyasa>